

JOHN, AUGUSTUS: GOSPA Z VIOLINO

bi pisala Dolfu in mu v težkih besedah potožila vse. Papir je s solzami omočila, s črnilom pomazala. Nato ga je zmečkala in ga vrgla proč. Dolfi ji je pisal še enkrat, ni mu odgovorila. Tako vrže obupan človek od sebe vse.

Vse življenje od tistega dne ob koncu junija, ko so se fantje in dekleta pripravljali na kresove, je bil ples po vrvi, po trnju, nad breznom, nad valovi črnih vodâ. Do tistega večera, do tistega dne, ko je že od jutra